

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5642/2021
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Богољуб Вуксановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душко Вилотијевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3947/19 од 21.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3947/19 од 21.01.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 3947/19 од 21.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 3947/19 од 21.01.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 2335/19 од 29.08.2019. године, у ставовима првом, другом, трећем и петом изреке, којима је обавезана тужена да тужиоцу, на име утрошене воде, по водомеру број ..., исплати износ од 22.092,45 динара, са законском затезном каматом на износ од 10.000,00 динара од 25.01.2006. године до исплате, на износ од 8.000,00 динара од 02.03.2006. године до исплате и на износ од 4.092,45 од 30.03.2006. године до исплате, обавезана тужена да тужиоцу на име утрошене електричне енергије, на потрошачком броју ..., исплати износ од 157.292,29 динара, са законском затезном каматом на износ од 114.000,00 динара од 23.01.2006. године до исплате, на износ од 3.555,00 динара од 23.02.2006. године до исплате, на износ од 3.555,00 динара од 23.03.2006. године до исплате, на износ од 3.552,17 динара од 06.05.2006. године до исплате, на износ од 3.552,17 динара од 05.06.2006. године до исплате, на износ од 3.552,17 динара од 06.07.2006. године до исплате, на износ од 3.552,17 динара од 07.08.2006. године до исплате, на износ од 3.552,17 динара од 06.09.2006. године до исплате, на износ од 2.250,00 динара од 07.09.2006. године до исплате, на износ од 7.950,00 динара од 22.09.2006. године до исплате, на износ од 7.100,00 динара од 06.11.2006. године до исплате и на износ од 1.121,44 динара од 29.11.2006. године до исплате, обавезана тужена да тужиоцу на име утрошене електричне енергије, на потрошачком броју ..., исплати износ од 51.299,39 динара, са законском затезном каматом од 23.01.2006.

године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 212.596,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...18/2020, даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из чл.155. и 262. став 2. Закона о облигационим односима обавезана је тужена да тужиоцу накнади материјалну штету коју је претпео на тај начин што је Јавним предузећима "Водовод и канализација" и „Електрошумадија“ Крагујевац исплатио дуговања по основу утрошене воде и електричне енергије, а што је била обавеза тужене (која је у спорном периоду као купац користила непокретност тужиоца) по основу члана 7. Уговора о закупу пословног простора овереног пред Општинским судом у Крагујевцу Ов 6136/2000 дана 01.12.2000. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији. Ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из изведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета 09.03.2006. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 484.195,69 динара. Поднеском од 04.04.2018. године тужбени захтев је смањен на износ од 230.684,13 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 29.08.2019. године. Другостепена пресуда донета је 21.01.2021. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**